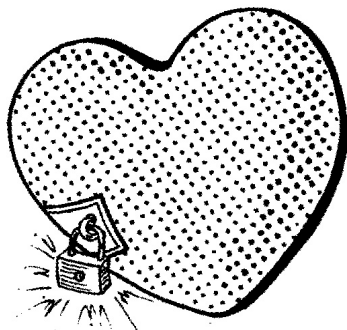

Farní věstník

ŘÍJEN 2018

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXVI, číslo 10

Odpuštěním prospíváme především sobě

Odpuštěním osvobozujeme sami sebe. Opuštit celým srdcem druhému je činem osvobození. Zbavujeme toho člověka negativních vazeb, které mezi námi existují. Říkáme: "Už proti tobě nic nemám." Ale to nestačí. Osvobozujeme též sami sebe od tíživé role uraženého. Dokud totiž neodpustíme těm, kteří nás zranili, bereme je všude s sebou, a co je horší, vlečeme je jako těžký náklad. Velkým pokušením je trvat na pocitech hněvu vůči svým nepřátelům, a pak označit sám sebe za toho, kdo byl jimi uražen a raněn. Opuštění

proto neosvobozuje pouze druhé, ale také nás. Je to cesta ke svobodě Božího dítěte.

Jak přijmout oduštění? Oduštění má dvě strany: dávat oduštění (odpouštět) a přijímat oduštění (od druhých, kterým jsme ublížili). Ačkoliv se na první pohled zdá těžším odpouštět, často je těžší přijmout oduštění od druhých - "nechat si odpustit". A to je možná důvod, proč nejsme schopni odpouštět: protože od druhých sami oduštění neumíme mnohdy přijmout.

Proč je přijetí oduštění tak obtížné? Velmi těžko se totiž říká: "Bez tvého oduštění jsem stále vázán k tomu, co se mezi námi stalo. A jenom ty mě můžeš osvobodit." Musíme si nejen přiznat, že jsme někomu ublížili, ale také s pokorou uznat svou závislost na druhých. Jedině tehdy, když umíme přijmout oduštění, umíme je také dát.

V oduštění je uzdravení. Jak můžeme odpustit těm, kteří oduštění nežádají? Naše nejhlubší touha je, aby oduštění, které nabízíme, bylo přijato. Vzájemnost mezi dáváním a přijetím je to, co vytváří pokoj a soulad. Ale jestliže je naše oduštění podmíněno jeho přijetím, zřídka kdy odpustíme. Oduštění druhým je v první řadě vnitřní záležitostí nás samých. Je to čin, který z našich srdcí odstraňuje hněv, hořkost a touhu po pomstě a pomáhá nám znovu nabýt lidskou důstojnost. Nemůžeme ty, jimž chceme odpustit, nutit k tomu, aby oduštění přijali. Možná toho nejsou ani schopni, ani ochotni to udělat. Možná ani nevědí a necítí, že nás zranili.

Jediní koho můžeme změnit, jsme my sami.

Oduštění druhým je především uzdravením našeho vlastního srdce.

*Kdo nenávidí, žije ve tmě a neví, kam jde,
protože jeho oči pro samou tmou nevidí...*

(srov. Bible 1 Jan 2,11)

Převzato www.vira.cz

Bohoslužby v měsíci říjnu 2018

So 6. 10. 2018

Ne 7. 10. 2018

So 13. 10. 2018

Ne 14. 10. 2018

So 20. 10. 2018

Ne 21. 10. 2018

So 27. 10. 2018

Ne 28. 10. 2018

18:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

18:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

18:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

17:00 Matka Boží

7:30 sv. Jakub

9:00 sv. Jakub

10:30 Matka Boží

(bez záruky)

Charitní sbírka

V sobotu 13. 10. 2018 od 9:00 do 12:00 hod. se uskuteční Charitní sbírka šatstva apod. v prostorách bývalého Školního statku v Telči, vstup nebo vjezd zadní bránou z ulice Batelovská.

Darované věci prosíme ukládejte do papírových krabic nebo pytlů pro snadnější manipulaci při skladování a dopravě.

Případné informace lze získat na tel. č. 732 157 552

Děkujeme.

Zpráva z jednoty Orel

Cross u rybníka Roštejn po šesté

Podzimní Roštejnské stráně klepou na dveře a Orel pro vás má několik aktuálních informací. Letošní ročník je opět zapsán do Orelské Běžecké Ligy, můžeme tedy čekat řadu kvalitních závodníků na startech jednotlivých kategorií. Nebude chybět ani Lidový běh, který je zaměřen hlavně na rekreační běžce. Jeho účastníci se totiž již nemohou registrovat do hlavních závodů. Přijďte si tedy vyzkoušet, jestli ještě uběhnete kilometr. Na úspěšné běžce v každé kategorii čekají od našich sponzorů zajímavé ceny.

Registrace do všech kategorií, štafety rodin i lidového běhu začíná v sobotu 6. října od 8:30 v bufetu u rybníka Roštejn, on-line se můžete registrovat již nyní na www.oreltelc.cz/rostejske_strane.

Zapomenutý příběh

Internace polských revolucionářů v Telči

V dlouhé historii Telče je příběh trvající necelé dva roky pouhou epizodou poplatnou běžnému lidskému zapominání. V případě internace účastníků polského Lednového povstání v letech 1863 až 1865 ve městě by tomu tak ale být nemělo. Především proto, že naši předci si za své tehdejší postoje a chování zaslouží i po více než 150 letech velké uznání. Letos v září by se to mělo změnit. Pozapomenutý příběh budou připomínat dvě pamětní desky. Jedna na jezuitské koleji, druhá na hřbitově na Starém Městě, resp. na Domově pro seniory. Obě nechalo pořídit polské Ministerstvo kultury. Pro bližší poznání relativně nedávné historické události je ale nutné krátké připomenutí polských dějin. Stejně jako ty české byly velmi komplikované a ještě složitější než ty naše. Na konci 18. století přestal prakticky existovat samostatný polský stát. Tehdejší mocnosti, Prusko, Rakousko a Rusko si postupně jeho území „rozdělily“. Hospodářsky vyspělou západní část zabralo Prusko, Rakousku připadla území spojená s Krakovem a

Lvovem. Stala se z nich i českým dějinám blízká Halič. Největší územní zisk na „dělení Polska“ mělo carské Rusko. Existovalo zde formálně Polské království, ale... Jak to ve spolenectví s velkým východním bratrem bývá, polským králem v něm byl automaticky ruský car. Největší útisk a nespokojenost s tímto stavem byly na území, které zabralo Rusko. Z odporu mladých Poláků proti službě v carské armádě, která je systematicky posílala do posádek na Sibiři, zde na přelomu ledna a února 1863 vypuklo živelně tzv. Lednové povstání. Přes počáteční úspěchy skončilo porážkou povstalců. Několik tisíc jich padlo v bojích, téměř jeden tisíc jich bylo popraveno a tisíce dalších bylo odsouzeno k nuceným pracím na Sibiři. Menšímu počtu se podařilo uprchnout do relativně klidné Haliče. Rakousko mělo ale mimořádný zájem na zachování klidu v této části monarchie a tak pro účastníky povstání zřizovalo internační střediska ve vnitrozemí, v Čechách a na Moravě. Největší vzniklo v Olomouci, další pak v Hradci Králové, Brně, Jihlavě a také v Telči. Stejně jako v ostatních městech posloužily k jejich zřízení nevyužitě vojenské objekty, v našem případě jezuitská kolej, v té době kasárna. S výjimkou německé Jihlavy nacházeli internovaní velké pochopení a podporu u domácího slovanského obyvatelstva. Nepřímých důkazů je o tom celá řada, ale jediné místo, Telč, se může pochlubit písemným dokladem o pomoci a přátelském vztahu domácích s internovanými Poláky. První z nich přišli do Telče na počátku července 1863. Jejich počet se postupně měnil, až vzrostl na více než 130. V říjnu 1864 se provoz zdejšího internačního střediska chýlil ke konci. Téměř 40 internovaných bylo totiž získáno, správněji naverbováno, do expedičního sboru Maxmiliána Habsburského pro jeho mexickou anabázi a další internovaní byli postupně soustředěni v hlavním internačním středisku v Olomouci. 11. října 1864 napsal jeden z internovaných, Josef Sypteckí, český dlouhý děkový dopis Telčanům, který je dodnes uložen v okresním archivu. Již jeho úvod mluví za všechny komentáře:

Ctihodní sousedé a sousedky města Telče. Vedeni citem vděčnosti dovolujeme si Vám ctihodní sousedé a sousedky telečské vyslovit svoje díky za Vaše přátelství které jste projevovali našim bratřím, kteří byli tak šťastni, že mohli blíže a více poznati Vaše srdce. Zajistě Váš soucit, který jste nejednokrát nám ukázali jak při průvodu našich zemřelých tří bratří, tak i posud v našem nešťastném stavu, nás nutí vyslovit Vám naši vděčnost.

Dopis vlastnoručně podepsalo 42 internovaných, dalších 36 jmen těch, kteří se vydali do dalekého Mexika, dopsal další Polák internovaný v Telči, Jan Kosteckí. Zprvu mírné podmínky v internačních střediscích se postupně zpříšňovaly poté, co mnozí Poláci se snažili z nich uprchnout. V Telči se údajně podařilo utéct třem Polákům; ze stočených a navázaných prostěradel udělali si provaz a z výše druhého poschodí se v noci spustili dolů. Samozřejmě, že se tak stalo za pomoci neznámých domácích. Bohužel takové štěstí neměl dvaadvacetiletý Tomáš Nieprzecki, který byl při útěku postřelen a na následky zranění 16. září 1864 zemřel. Jeho smutný příběh posloužil za námět pro povídku Mohyla spisovateli Františku Novákovi ve sbírce Domácí kraj. V Telči zemřeli ještě další dva Poláci. 16letý Jozef Czech a 20letý Ondřej Žolnacz. O vztahu města k internovaným svědčí také to, že pohřební obřady všech tří zemřelých vedli na staroměstském hřbitově v té době významní místní duchovní, děkan František Plhal a jeho pozdější nástupce Josef Těšík. Ve 30. letech minulého století pak historik Josef Rampula konstatoval: *Dnes už hroby jejich ustoupily hrobům jiným, není již ani sešlého kříže, ani kamene, starí pamětníci však s úctou mladším ukazují místo na hřbitově blízko zdi chudobince, kde dotlívají kosti tří nešťastných hrdinů polských, jichž tužbou bylo obnoviti slávu svobodné Polsky.*

Proč se na příběh, který slouží ke cti obyvatel města, zapomnělo? Na vině není jen v úvodu zmíněná lidská paměť. Mexické dobrodružství bratra císaře Františka Josefa, Maxmiliána, do kterého monarchie účelově vtáhla hodně polských revolucionářů v jejich bezvýhodné situaci, Rakousko raději nepřipomínalo. Za I. republiky nebyly naše vztahy s Polskem zrovna nejlepší a otevřít za socialismu téma odboje polského národa proti Rusku by bylo téměř protistátní činností. A tak až loňská česko – polská konference v Panském dvoře tuto událost po letech připomněla a byla impulzem, především pro polskou stranu, pro umístění pamětních desek na místech spojených s nuceným pobytem polských revolucionářů v Telči.

Převzato z Telčských listů, Oldřich Zadražil

PULS

Fond pro podporu kněží a pastorační
brněnské diecéze

Slovo otce biskupa Vojtěcha k Fondu na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze

Milé sestry, milí bratři,
před rokem jsem vás vybídl k podpoře Fondu PULS, jehož prostředky jsou určeny převážně na hmotné zajištění kněží a správy farností v naší diecézi. Prosil jsem Vás o společné přijetí zodpovědnosti za Pánovu vinici a za její obhospodařování, aby přinášela co největší užitek. Při tematické sbírce se tehdy vybralo téměř čtyři a půl milionu korun a děkuji vám všem, kteří jste i tímto způsobem vyjádřili sounáležitost s naším diecézním společenstvím.

K začátku letošního září se k podpoře Fondu PULS – Fondu na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze přihlásilo více než dva tisíce sto donátorů, jednotlivců i celých rodin, kteří se rozhodli svými dary prostřednictvím fondu podporovat kněze a život ve farnostech. Mám z této nově vzniklé „velké rodině malých dárců“ velkou radost, vážím si podpory každého z vás, která je důvodem naděje hmotného zajištění diecéze v budoucnosti.

Také na dnešní neděli je vyhlášena sbírka určená pro fondu PULS a děkuji každému, kdo do ní přispěje. Při této příležitosti děkuji také kněžím za jejich osobní nasazení ve službě Bohu, jeho církvi i těm, které jim Pán svěčuje.

Prosím také o další podporu brněnské diecéze především modlitbami, pravdivým křesťanským životem, věrným nesením křížů, které život přináší, a podle možností také finančním příspěvkem. Stát se donátorem, součástí „velké rodiny malých dárců“, není složité ani náročné. Nerozhoduje výše daru, ale ochota darovat.

Děkuji za Vaše modlitby a vše, co pro růst víry v naší diecézi děláte.

Ze srdce vám všem žehnám.

Váš biskup Vojtěch

První narozeniny Fondu PULS

V měsíci září oslavil své první narozeniny Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze – PULS. Během prvního roku života se velká rodina malých dárců rozrůstala a měla k světu. Dorostla do velikosti více než 2100 donátorů z téměř 300 farností. O její chuti k životu svědčí také i více než 5,7 mil. korun, které donátoři do fondu darovali. Více o tom, jak se PULSu dařilo naplňovat úkol, který mu byl svěřen, a sice podporovat kněze, farnosti a diecézi, se můžete dočíst ve zpravodaji ImPULSy brněnské diecéze, který je k dispozici ve Vašem kostele. Čím žije PULS aktuálně, jak se rozrůstá, aktuální výši darů donátorů a mnoho jiného najdete na <https://fond.biskupstvi.cz>. Rovněž můžete sledovat krátké reportáže z života PULSu na našem facebookovém profilu a Youtube kanálu. Jsme rádi, že s Vámi můžeme sdílet tuto narozeninovou radost, a chceme Všem našim podporovatelům, zvláště donátorům poděkovat. Zveme také všechny, kdo by se chtěli zapojit do podpory života farností a

diecéze, aby se přihlásili na našem webu nebo prostřednictvím přihlášky v našem zpravodaji. Fondu přejme a modleme se za to, aby věrně plnil své poslání, totiž přispívat k tomu, aby naše diecéze PULS-Sovala životem.

Mgr. Pavel Kafka

Jak se stát donátorem

Pokud chcete pravidelně podporovat kněze, farnosti a život v brněnské diecézi, staňte se **DONÁTOR**. Přihlaste se na webovou stránku <https://fond.biskupstvi.cz>, kde v sekci **PODPOŘIT** budete vedeni jak se zaregistrovat a vyberte si podle svých možností donátorský program a po registraci vám mailem zašleme dárcovské číslo, které použijete jako variabilní symbol pro identifikaci plateb.

Jmenování nového Apoštolského nuncia pro ČR

21. 9. 2018 oznámilo tiskové středisko Svatého stolce, že papež František jmenoval apoštolským nunciem v ČR Mons. Charlese Daniela Balva. Američana z Brooklynu.

Jeho Excelence Mons. Charles Daniel BALVO se narodil v Brooklynu ve Spojených státech amerických 29. června 1951. Na kněze byl vysvěcen 6. června 1976 v New Yorku.

Vystudoval kanonické právo.

Do diplomatických služeb Svatého stolce vstoupil 1. března 1987, působil postupně v diplomatických zastupitelstvech Svatého stolce v Ghaně, Ekvádoru, Chile, v České republice, Jordánsku a na Litvě.

1. dubna 2005 byl jmenován apoštolským nunciem na Novém Zélandu, Cookových ostrovech, ostrově Fidži, Marshallových ostrovech, Kiribati, ve Federativních státech Mikronésie, Nauru, Palau, na ostrově Samoa, Tongu a Vanuatu a apoštolským delegátem Oceánie.

17. ledna 2013 byl jmenován apoštolským nunciem v Keni a stálým pozorovatelem Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) a pro lidská sídla (UN-Habitat).

21. prosince 2013 byl jmenován apoštolským nunciem v Súdánu.

Hovoří anglicky, italsky, španělsky, francouzsky a vzhledem k tomu, že v minulosti působil jako rada Apoštolské nunciatury v České republice, disponuje i znalostmi češtiny.

Malý přehled nových kaplí v ČR

V roce 2018 bylo vysvěceno již několik nových kaplí či byly požehnány ty, které se rekonstruovaly. Zajímavostí je, že lidé jednu z nich postavili za velké pomoci dobrovolníků, další je ze sibiřského dřeva a jedna zvonička byla přebudována na kapličku.

Nová kaple ve tvaru archy v Sázavě - V neděli 16. září byla vysvěcena Mons. Janem Vokálem kaple zasvěcená Panně Marii Karmelské v Sázavě na Vysočině. Z této obce pochází Mons. Zdenek Wasserbauer, který se slavnosti také účastnil. Návštěvnost byla vysoká, přijelo až 2 000 lidí do vísky, kde žije celkem 650 obyvatel.

Kaple je jedinečná tím, že ji svépomocí vybuďoval místní spolek Karmel Sázava za pomoci dobrovolníků a sponzorů. Do kaple, kterou navrhla architektka Šárka Ledvinková, se vejde zhruba 100 lidí. Křížovou cestu zpracovala malířka Alena Cíková. Starosta obce František Ledvinka má z nové kaple radost a říká: „15 let jsme se snažili o kapli a podařilo se to.“

Nová Ves u Nového Města na Moravě - Novou kapli zasvěcenou sv. Anně vysvětil brněnský biskup Pavel Konzbul v neděli 29. července v **Nové Vsi u Nového Města na Moravě**. Původní kaple byla zbourána kvůli špatnému stavu, na vybudování nové se podíleli dobrovolníci, kteří podle starostky Heleny Tučkové strávili na stavbě více než 11 750 hodin. Biskup zároveň poželhal i hasičské auto dobrovolných hasičů. Na celou slavnost přišlo více než 1 000 návštěvníků.

Krasová (Blanensko) - Za nápadem vybudovat v Krasové kapli stojí vědec Eduard Kejnovský. Nejedná se o klasickou zděnou kapli, ale o roubenou stavbu ze sibiřských borovic. Na sestavení se podíleli dobrovolníci a celý proces byl velmi krátký, v květnu t. r. se začalo s prací a v červenci byla kaple vysvěcena Mons. Pavlem Konzbulem. Kaple je výjimečná tím, že je soukromá, ale je k dispozici lidem. **Zasvěcená je svatému Klimentu Ochridskému.**

Nově vysvěcené kapličky

V Ořešíně v neděli 17. června 2018 poželhal brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul novou mariánskou kapli v Ořešíně, která spadá do farnosti farnost Brno – Řečkovice. Ta byla původně zvoničkou a je přestavěna na kapličku.

V Bzenci byla v sobotu 5. května vysvěcena **kaple sv. Floriána a sv. Šebestiána**.

V sobotu 24. března vysvětil novou kapli v **Senior Centrum Kolín** P. Halama, při této příležitosti se tam konala i první bohoslužba.

Nedělní dopoledne 23. září bylo radostné ve Ždánově, kapličku zasvěcenou dvěma světcům – **Kolomanovi a Piovi** vysvětil biskup Tomáš Holub.

Zrekonstruované kaple

V poslední době byly znovu poželhány zrekonstruované kapličky. Mezi ně patří například kaplička **sv. Martina na Nových Dvorech nad Lukavcem**, která byla vysvěcena v sobotu 15. září 2018.

Kaple **sv. Markéty v Prachaticích** byla slavnostně otevřena po rekonstrukci v pátek 13. července; město ji koupilo v roce 2014 od soukromého vlastníka a nechalo ji opravit.

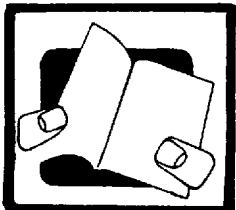
Na Malém Valštejně byla v sobotu 16. června vysvěcena **kaple sv. Petra a Pavla** po rekonstrukci.

V neděli 6. května zavítal biskup Václav Malý k Českému Brodu a poželhal kapli **sv. Gotharda**, jejíž rekonstrukce trvala jeden rok.

Ve **Vykmanově u Ostrova** mají opravenou kapličku **zasvěcenou blahoslavenému Titu Zemanovi**, kterou biskup Tomáš Holub vysvětil 8. dubna tohoto roku.

Slavností otevření **kapličky sv. Václava v Brně v Žabovřeskách** po rekonstrukci proběhlo 6. března, při mši svaté byl přítomný brněnský biskup Pavel Konzbul.

Zajímavou stavbou je **kaple sv. Vendelína kousek u Oseka nad Bečvou**, byla vysvěcena v létě 2017, stojí u cyklostezky a za nápadem stál sedmdesátiletý Ladislav Koutný, jehož rodina pocházela z tohoto kraje.

Z farní knihovny

Porozumět Božímu volání – Josef Maureder

Knihy chce čtenáři pomoci objevit a žít vlastní povolání, které má jako člověk, křesťan a Ježíšův učedník.

Autor předkládá střízlivá a rozumná kritéria, podle nichž lze posuzovat známky povolání, a upozorňuje na důležitost nenásilného duchovního doprovázení. Ukazuje čtenáři cestu k plnosti života, k důvěře

v Boha, který člověka vede, ale neutlačuje a dává mu velkou svobodu. Piše realisticky, současným jazykem a čtivě.

Knížka bude cennou pomůckou především mladým lidem, kteří hledají svou životní cestu. Nepochybně ji uvítají také ti, kdo je doprovázejí, nebo formátoři kandidátů zasvěceného života.

Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé - Radek Tichý

V této útlé knížce projdeme krok za krokem mši svatou tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech. Cílem je vysvětlit základní prvky, hledat, jak se mše svatě účastnit lépe, jak se při ní hlouběji setkat s Ježíšem a načerpat sílu pro svůj život mimo kostel.

Ke každé kapitole je připojena krátká citace z Bible a delší citace z církevních otců. Jejich smyslem je naznačit, že mše svatá, i když se během staletí vyvíjí a pozměňuje, zůstává ve své podstatě stále ta samá jakožto jednání, které je věrně Ježíšovu slovu: „To konejte na mou památku.“

Knížka je určena všem, kdo mají rádi liturgii a chtějí proniknout do její krásy. Užitečná bude zejména těm, kteří se připravují na biřmování a na křest v dospělosti, i těm, kteří nechtějí ustrnout na cestě víry.

Z matriky

V měsíci září přijali svátost křtu:

Jan Bastl
Julie Lojďová
Tomáš Bilka

V měsíci září nu přijali svátost manželství:

Dominik Adámek a Helena Vítů
Jaroslav Kos a Petra Čechová
Michal Špaček a Jana Prokešová
Kryštof Jetleb a Jitka Neumanová
Tomáš Barák a Lucie Cvrčková

V měsíci září nás předešli na věčnost:

Bohumila Čermáková
Anežka Jamborová
Vlasta Čeloudová
Jaroslav Brychta

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 21. 10. 2018

*Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz*